

Βασιλιάς της Θήβας, ο Λάιος παντρεύτηκε την Ιοκάστη (άλλοι την ονομάζουν Επικάστη), κόρη του άρχοντα Μενοικέα και αδελφή του Κρέοντα. Παιδιά όμως δεν έκαναν. Ο Λάιος κατέφυγε στο μαντείο των Δελφών. Ο χρησμός τον τρόμαξε. Δεν έπρεπε να επιδιώκει να αποκτήσει παιδί, γιατί, αν γεννιόταν γιος, κι αυτόν θα σκότωνε και μύριες όσες συμφορές θα έφερνε στην οικογένειά του και στην πόλη. Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, ο Λάιος πήγε στους Δελφούς για να ρωτήσει πώς θα απαλλαγεί το βασίλειό του από το φτερωτό τέρας, τη Σφίγγα, κόρη της Έχιδνας και του Όρθρου. Το είχε στείλει εκεί η Ήρα για να τιμωρήσει τον βασιλιά, τον οποίο, εξαιτίας της σχέσης με τον Χρυσίππο, θεωρούσε υβριστή της φύσης και του γάμου που η ίδια προστάτευε. Άλλοι όμως λένε ότι αυτό δεν είναι αλήθεια. Τη Σφίγγα την έστειλε ο Απόλλωνας, όταν διαπίστωσε ότι ο Λάιος αγνόησε τις εντολές της Πυθίας και κοιμήθηκε με την Ιοκάστη. Κι αυτό όμως δεν είναι απόλυτα σωστό. Ο Λάιος, μετά την επίσκεψή του στους Δελφούς, απέφευγε συστηματικά να πλαγιάσει με την γυναίκα του, η οποία όμως ήθελε πολύ ένα παιδί. Και το απέκτησε.

Για να πετύχει να μείνει έγκυος, οργάνωσε μια γιορτή που εξελίχθηκε σε οργιαστικό γλέντι. Στην διάρκειά του, πότισε τον άντρα της τόσο κρασί που τον μέθωσε. Εύκολα τον παρέσυρε στην κρεβατοκάμαρά τους. Λίγους μήνες αργότερα, στην κοιλιά της Ιοκάστης άρχισε να διαγράφεται ο καρπός της ένωσής τους. Ο Λάιος πανικοβλήθηκε. Από τη στιγμή εκείνη, το μόνο που σκεφτόταν ήταν το πώς θα απαλλαγεί από το παιδί, όταν αυτό θα γεννιόταν. Έβαλε σε εφαρμογή το σχέδιό του, αμέσως μόλις ήρθε στον κόσμο το νεογέννητο, ένα όμορφο αγόρι:

Πήρε το μωρό από την κούνια του, τρύπησε τα πόδια του και τα έδεσε με ένα σχοινί (ή με χρυσούς χαλκάδες) και το παρέδωσε σε ένα από τους βοσκούς του, τον οποίο διέταξε να το εγκαταλείψει στον Κιθαιρώνα. Ο βοσκός πήγε να εκτελέσει την εντολή με μισή καρδιά. Το μωράκι του χαμογελούσε, κουνούσε χαριτωμένα τα χεράκια του, ανίδεο για το τι το περίμενε. Ο βοσκός έφτασε στο ιερό δάσος της Ήρας, πάνω στον Κιθαιρώνα, γνωρίζοντας ότι έπρεπε να εκτελέσει την βασιλική διαταγή αλλά και την καρδιά γεμάτη θλίψη για την τύχη του μωρού. Αν το εγκατέλειπε, σίγουρα θα πέθαινε από την πείνα ή θα γινόταν τροφή κάποιου αγριμιού. Το κρατούσε ακόμα στα χέρια του, όταν από εκεί πέρασαν βοσκοί που φρόντιζαν το κοπάδι αλόγων του βασιλιά της Κορίνθου, Πόλυβου. Έκαναν χάζι το νεογέννητο. Ο βοσκός του Λάιου τους το έδωσε. Τι να το εγκαταλείψει, τι να το δώσει σε ξένους από μακρινή περιοχή. Το ίδιο ήταν. Απλά, τους παρακάλεσε, ό,τι και να γινόταν, να μην τον μαρτυρούσαν ότι τους το έδωσε αλλά να έλεγαν πως το βρήκαν εγκαταλειμμένο. Οι βοσκοί του Πόλυβου συμφώνησαν. Τους συνέφερε άλλωστε καθώς σκέφτηκαν να το κάνουν δώρο στον βασιλιά τους και στην βασίλισσα που έλιωναν από τον καημό καθώς δεν μπορούσαν να αποκτήσουν δικά τους παιδιά.

Η σκέψη τους ήταν σωστή. Ο Πόλυβος και η βασίλισσα Μερόπη ξετρελάθηκαν όταν είδαν το μωρό. Αποφάσισαν να το πάρουν, δικό τους παιδί. Κι επειδή τα πόδια του είχαν πρηστεί από τους χαλκάδες ή τα σχοινιά (ή τις σφικτές φασκιές, καθώς υπάρχει εκδοχή ότι ο Λάιος δεν του τρύπησε τα πόδια αλλά τα έδεσε σφικτά), το ονόμασαν Οιδίποδα (Οιδίπους, από τις λέξεις «οίδημα» και «πους», πόδι).

(τελευταία επεξεργασία, 21 Μαΐου 2021)